

رژیم غذایی گوجه

نکات کلیدی در افزایش عملکرد کمی و کیفی گوجه فرنگی

افزایش تولید از طریق بالا بردن تعداد گل ها، کارایی تبدیل گل به میوه، وزن کردن میوه ها و افزایش کیفیت محصول امکانپذیر است. بنابراین با تاثیر بر این عوامل می توان با حفظ منابع آب و خاک، از حداکثر پتانسیل تولید بهره برده و محصولی با کیفیت مطلوب برداشت کرد.

تعداد گل ها - در اولین قدم، زمان ۴ تا ۶ گرمی بوته ها است که به سبزی، آگروهیومیک، رویال S و میراکل قرمز را مصرف می نمایم. گام بعدی زمانی است که بوته ها حدود چهل تا پنجاه سانتیمتر ارتفاع گرفته اند و در آستانه گلدهی می باشند؛ در این مرحله بیواتلانتیس و رویال و کویسلوم (به همراه سم آفتکش) محلولپاشی می نمایم.

تبدیل گل به میوه - در مرحله شروع گل، همراه آبیاری سولفات روی می دهیم و کویسلوم را بر روی برگها محلولپاشی می کنیم. پنج تا هفت روز بعد منافرت یا میراکل را همراه آبیاری مصرف می نمایم.

وزن کردن میوه ها - وزن میوه ها از عوامل مهم و تعیین کننده عملکرد است، از زمان فندقی تا گردویی میوه ها، به طور متناوب و مستمر منافرت یا میراکل و آگروهیومیک و میراکل هیوم و هایپر هیوم را مصرف کرده و رویال ها را محلولپاشی می کنیم. این روند را تا پایان برداشت ادامه می دهیم.

افزایش کیفیت میوه ها - میوه های صیفیجات بایستی به لحاظ رنگ، طعم، اندازه، ماندگاری، سایز و یکنواختی از کیفیت بالایی برخوردار باشند بنا بر این ضمن انجام توصیه های بالا هر ده تا دوازده روز رویال کلسیم و کالابریکس را در برنامه محلولپاشی قرار می دهیم.

انجام صحیح و به موقع توصیه های بالا با محصولات معرفی شده و توصیه های تکمیلی که در طول دوره رشد و نمو ارائه می گردد به یقین می تواند در شرایط بازاری هم بهره وری مناسبی داشته و مقرون به صرفه باشد.

سید زاده
سعید

نشریات ترویجی

شهران: فلکه مصطفی، بلوار غدیر، سعیدزاده کوچه ۱۴
شماره تماس: ۰۲۱-۲۲۷۸۱۰۰۰
www.omid44@yahoo.com

شماره فکس: ۰۲۱-۲۲۷۸۱۰۰۰

شماره پست: ۱۷۱

نگارش: مهندس امید سعیدزاده

در این شماره
۱ می خوانید
۲
۳

نشاء کاری با قاعده

باید و نباید
کاشت نهال

کانال تلگرام مهندس سعیدزاده

عضویت در کانال تلگرام مهندس سعیدزاده اطلاعات شما را در مورد کشت و کارتان به روز نگه می دارد و شما را برای پیشگیری از خسارت آفات و بیماری ها و کمپوها و یا درمان به موقع آنها آماده می سازد.

@omid44

نشاء کاری با قاعده

کشت مستقیم بذر در اراضی غیر حاصلخیز مانند خاک های شور، شور و قلیا، سبک و آب های نامطلوب با شکست مواجه می گردد. چرا که گیاهچه قادر به تحمل این شرایط سخت نیست و در همان لابلای جوانه زنی از بین خواهد رفت. از طرف دیگر شرایط نامساعد آب و هوایی مثل سرمای بهاره در مناطق سردسیر و گرمای تابستانه در مناطق گرم سبب از بین رفتن گیاهچه ها پس از جوانه زنی یا خارج شدن از خاک می شوند! حال آنکه می توان با کاشت بذر در مناطق دیگر و یا در گلخانه های گرم و یا خنک نشاء محصولات مورد نظر را در شرایط کنترل شده و ایمن کاشت یا خزانه (شرایط مطلوب) تولید کرد و در زمان مناسب به مزرعه اصلی انتقال داد.

در تولید نشاء چون مراحل سبز شدن و خارج شدن گیاهچه از خاک در محیطی کوچکتر از مزرعه اصلی انجام می پذیرد در واقع حداقل دوتا سه توبت آبیاری کلان به چند توبت کم آبیاری در سطح بسیار کوچکتر کاهش می یابد و صرفه جویی مناسبی در کاهش مصرف آب خواهیم داشت. همچنین میزان بذر مصرفی نسبت به کشت مستقیم، کاهش چشمگیری دارد.

با این حال کشت نشاء نسبت به کشت مستقیم حساسیت های خاص خود را نیز در پی دارد. مهم ترین دغدغه کشاورزان در کشت نشاء از زمان انتقال گیاهچه به مزرعه اصلی تا زمان شروع رشد مجدد پس از استقرار می باشد و مدیریت اینکه کمترین تعداد تلفات را در این خصوص داشته باشند از اهمیت ویژه برخوردار است. چراکه واکاری بوته های از دست رفته علاوه بر سختی تأمین نشاء، باعث عدم هماهنگی و یکنواختی مزرعه از لحاظ اندازه بوته ها شده و مدیریت مزرعه را مشکل تر می سازد.

در این مقاله سعی کرده ایم با پیشنهاد راهکارهای علمی و فنی این مشکل را تا حد امکان به حداقل برسانیم.

زمانی در وزارت کشاورزی طرحی به اجرا گذاشته شد به نام طرح تولید مستمر سبک زمینی و پیاز با هدف اینکه در تمام فصول سال این دو محصول که فقط در فصول خاص تولید می گردیدند و بایستی جهت نگهداری به سردخانه و انبارهای سرد منتقل، و یا در مناطق بازمستان سرد در زیر زمین نگهداری می شدند با کشت در مناطق آب و هوایی مختلف کشور و کشت ارقام متنوع، همواره محصول تازه در بازار موجود باشد. محقق شدن این طرح در مدت زمان کوتاهی میسر شد و نوسانات شدید بازار این دو محصول، به طرز محسوسی تحت کنترل قرار گرفت.

از آن پس بقیه محصولات هم به لطف تکنولوژی نوین و معرفی ارقام جدید و اعمال روش های نوین کاشت (و در فضای باز) و کشت نشاء، به طور مستمر در بازار عرضه می گردند به طوری که اکنون نوسانات قیمت آنها در بازار تابع برنامه صادرات آنها شده است.

زمانی تصور اینکه بدون کشت گلخانه ای بتوان صیفی جاتی مانند گوجه فرنگی، فلفل، خیار، کدو، بانجان و... را خارج از فصل در بازار به وفور عرضه کرد، دور از انتظار بود. چراکه نیاز آب و هوایی، آبی و خاکی و تغذیه ای این محصولات به نوعی خاص می باشد.

اینکه در حال حاضر این محصولات در فصل زمستان چنان به بازار عرضه می گردند که آنها را از صرفه اقتصادی خارج می نماید، پلور کردنی نیست. این رشد و توسعه مدیون عرضه بذور اصلاح شده صیفی جات و مهم تر از آن، روش نشاء کاری است.

۱- خاک خزانه بایستی تا حد امکان دارای بافت سبک باشد تا علاوه بر اینکه رشد نا معقولی به ریشه و ساقه نشاء ندهد، زمان خارج کردن نشاء از خاک کمترین خسارت، به ریشه ها وارد شود.

۲- نشاء گلخانه ای بایستی از لحاظ نور و رطوبت در وضعیت مطلوبی قرار داشته باشد تا ساقه هایی ضخیم و کوتاه و ریشه های متناسب با ساقه تولید نماید. (بطور مثال نور کم سبب علفی شدن نشاء می گردد) و اندازه سینی انتخاب شده بایستی متناسب با نوع محصول باشد (کدوئیان نیازمند حفره بلندتری هستند).

۳- عموماً در گلخانه یا خزانه نیازی به تغذیه نمی باشد مگر در موارد خاص (مثلاً زمان انتقال نشاء فرا رسیده باشد و بوته از وضعیت مطلوبی جهت انتقال برخوردار نباشد).

۴- آبیاری پیش از حد در گلخانه و خزانه می تواند بوته ها را نسبت به آفات و بیماری ها حساس نماید.

۵- ۴۸ ساعت قبل از انتقال نشاء بایستی آنها را جهت جابجایی آماده نمود که بتوانند شوک وارده را به خوبی تحمل نمایند.

۶- پس از انتقال نشاء، بایستی ریشه ها را تحریک به رشد و نمو کرد تا سریعاً استقرار یافته و با وضعیت جدید خود را تطبیق دهند. بنابراین همراه کردن آگروهیومیک بلافاصله پس از انتقال نشاء با آبیاری ضروری است.

۷- انتقال نشاء بایستی با وسایط نقلیه پوشیده و دارای تهویه و دمای مناسب انجام پذیرد و ریشه ها را حتماً پوشانند.

۸- هنگام نشاء کاری بایستی کارگران آموزش دیده و ماهر عملیات را انجام دهند تا کمترین فشار را به ساقه و ریشه و بوته های جوان وارد کرده و علاوه بر آن فشرده‌گی مورد نیاز اطراف ریشه را نیز به وجود آورند.

۹- آبیاری بی رویه و مدیریت نشده خصوصاً به بهانه مصرف قارچکش ها می تواند کل مزرعه را دچار شوک کرده و سبب نابودی بوته ها شود؛ بنابراین تا اطمینان کامل از توسعه ریشه و شروع رشد بوته ها و جمع شدن رطوبت خاک نیابستی مزرعه را آبیاری کرد (مگر در موارد خاص با نظر کارشناس). در این مدت بهترین روش تغذیه، محلولپاشی برگ‌گی کودهایی مثل رویال و سوپر میراکل می باشد.

در صورتی که موارد ذکر شده در بالا را رعایت نمایید و نشاء را در محلی مناسب و با اندازه و تناسب ریشه و ساقه مطلوب تولید نمایید، می توان انتظار عملکرد مطلوبی نیز از مزرعه داشت. این نکته را نیز بایستی به خاطر داشت که یکی از مهم ترین و حساس ترین مراحل رشد و نمو گیاه که در عملکرد آن نقش بسزایی دارد، زمان انتقال و استقرار گیاهچه در خاک است.

در موقع خرید به نوع نهال و کیفیت آن دقت فرمایید.

نهال ها حتماً دارای برچسب گواهی سلامت از اداره حفظ نباتات استان و گواهی رقم از مدیریت باغبانی شهرستان باشند.

پس از خرید و تهیه، ریشه های نهال را در یک گونی یا پارچه مرطوب قرار داده تا از خشک شدن ریشه های موئین پیشگیری شود.

در موقع حمل، نهال ها نباید در معرض باد یا هوای تند قرار گیرند.
پس از حمل و رسیدن به مقصد بلافاصله اقدام به کاشت فرمایید.

قبل از کاشت، ریشه های اصلی نهال و ریشه های آسیب دیده را با چاقوی باغبانی تیز هرس کنید و ریشه ها را در محلول حاوی قارچ کش، خاک رس و آگروهومیک فرو برید (روش تهیه محلول را از کارشناسان مجرب جویا شوید).

بعد از کاشت، شاخه های جانبی را هرس کرده و ارتفاع نهال را به ۸۰-۶۰ سانتی متر برسانید تا نسبت ساقه به ریشه تعدیل شده و گیرایی آنها افزایش یابد.

چاله و محل کاشت نهال را حداقل به قطر و عمق ۵۰ سانتی متر با بیل دستی یا مته مکانیکی کنده و در ته گودال یک لایه نازک کود دامی پوسیده بریزید سپس نهال را در وسط چاله قرار داده و خاک نرم و الک کرده زراعی (خاک سطح الارض) را با مقداری کود دامی پوسیده مخلوط، و اطراف ریشه های نهال بریزید.

پس از آن نهال را مختصر و آرام تکان دهید تا خاک های اطراف ریشه ها جا بجا گردد و با کمی فشار پنجه پا، در حالی که با یک دست نهال را گرفته اید، موجب چسبیدن خاک های نرم ریخته شده دور نهال به ریشه ها شوید. بدین ترتیب نهال را در محل کشت محکم گردانید.

تلاش کنید نهال خریداری شده شما تا هر کجا که در خاک بوده به همان اندازه در خاک قرار بگیرد (طوقه مماس با سطح خاک قرار گیرد) و سعی شود حتماً محل پیوند، حداقل ۳ تا ۴ سانتی متر در بیرون خاک بماند.

پیوند باید رو به باد قرار بگیرد، در نقاط بادخیز استفاده از قسیم برای نگهداری در سال های اولیه الزامی است.

پس از کاشت نهال حتماً در همان روز عملیات آبیاری را به انجام رسانید. سعی شود حجم آب مصرفی پس از کاشت به گونه ای باشد، که سبب نشست خاک و چسبیدن ذرات خاک به ریشه ها شود.

طراحی روش آبیاری بایستی به گونه ای باشد که تنه و پوست درختان به هیچ عنوان با آب آبیاری در تماس نباشند.

در سال اول و دوم هر از چندی همراه آبیاری آگروهومیک نیز مصرف نمایید و تا دو سال پس از کشت نهال از مصرف کودهای شیمیایی جدا خودداری فرمائید.

پایه و پیایه

کاشت
نهال

